

Előfizetési árak:

Helyben, vagy postán küldve:	
Egy évre	10 frt — kr.
Félévre	5 frt — kr.
Negyedévre	2 frt 50 kr.
Egy óra	1 frt — kr.
Egyes szám	5 kr.

A lap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (nagy-uj-utca, 1702. sz.) bérmentve küldendő. Ide intézendők a reklamációk is.

Előfizethető helyben:

Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében, Szinay Gyula kiadó lakásán (kis-csapó-utca 383. sz.) és a szerkesztőségben — vidéköl pedig a postahivatalok úján.

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többszöri hirdetések alku szerint jutányos áron vétetnek fel. Bélyegdíj minden külön beiktatásért 30 kr.

Hirdetést vagy reklámot magában foglaló újdonság sora 50 kr. Nyilttéri közlemények minden petit sora 50 kr.

Hirdetések fölvetetnek Szinay Gyulánál, a szerkesztőségben, valamint Zichermann H. közzétítő irodájában is.

Név nélkül, vagy bérmentve beküldött levelek nem vétetnek figyelembe.

Kéziratok vissza nem adatnak.

A kisdedek.

(B.) Semmi sem kinosabb, mint mikor a viszálykodó házastársak a gyermek nevelése felett összekapnak. Kinos a szülőknek, káros a gyermeknek. Nehány fanatikus elme ennek most a keserves viszálynak akarja odadobni a magyar nép gyermekeit. Vitát kezd, harcot provócal az ártatlan gyermekek fölött, kiknek üdvét csak olyan portékának tekintik, mint az olvasókkal és szent képekkel üzérkedő szatócs a maga aruit. És ez a szégyenletes agitatio annak nevében indult meg, a kinek magasztos tanítása ez vala: »Bocsássátok hozzám a kisdedeket.«

Magyarország szerencsésnek mondhatja magát a dicsekedhetik vele, hogy a művelt külföldet megelőzve (mert egyedül Franciaország az, mely eddig a kisdedóvról törvényt alkotott) e nagy, nemzetünk jövőjére főfontosságú, egyuttal azonban az általános emberi nagy eszmék forrásából fakadó kérdést szerves törvényhozási munkával szabályozza.

Tegnap kezdte meg a magyar képviselőház a kisdedóvról szóló törvényjavaslat tárgyalását s ezzel valóban rálépett arra az utra, melyet vajha soha el se is hagyott volna. Mert hiába minden phraseologia, hiába az az üres szóharcz, melyet a kormányparti publicistica matadorai

többé-kevésbé kapós röpirataikban kifejtene: a magyar nemzet addig nem lesz nagy, nem lesz egy, és nem lesz magyar, míg az állam közvetlenül, vagy közvetve segédelmére nem siet a társadalom egyesítő és magyarontó munkájának, melynek le kell nyulnia a család gyökeréhez, hogy a mit az iskola elér, a család azt el ne rontsa.

Ezért volt szerencsés gondolat a kisdedóvosi törvényjavaslat megalkotása. És ezért a legszerencsétlenebb és legmegvetendőbb az a felekezeti izgatás, mely most a legmagasabb aristocrazia egy hála Istennek eléggé elszigetelt köréből e törvényjavaslat ellen megindult. Ez az izgatás mutatja, mennyire ellensége az egységes magyar állam eszméjének a felekezeti fanatizmus s ez bizonyítja, mily elviselhetetlen szerencsétlenség lenne a magyarállamra nézve, ha a miniszterelnök ujévi beszédjében jelzett álláspontot csakugyan nem lehetne megdönteni, mely az államérdek követelményeinek csak az egyház érdekeivel való megegyezésök esetében akar feltétlenül érvényt szerezni.

Ime, a gróf Zichy Nándor bigott kezdeményezése leginkább megmutatja, mennyire nem akarják az exclusiv egyházérdekek emberei a magok elfogult álláspontját az állam, sőt az emberiség nagy érdekeinek sem alárendelni.

Az ultramontanizmus frakkos apostola abban látja a vallás nagy veszedelmét, hogy a törvényjavaslat szerint a kisdedóvodák felekezeti jelleggel nem fognak birni. Már a gyermek zsenge lelkében felakarják építeni azt a válaszfalat, mely később a férfit a többi magyartól elválassza. A törvényjavaslat pedig már a gyermekben felakarja ébreszteni az egy és oszthatatlan magyarság ösztönét, hogy aztán az iskola később az ösztönt öntudattá emelje fogékony lelkében.

Az állam most a maga hatalmas oltalma alá akarja venni a felügyelet s anyai gondozás hiányában ezrenként pusztuló kisdedeket, hogy megmentvén az életnek, egyuttal megmentse őket a házának, megtartván őket embereknek egyuttal magyar emberekké tegye őket. Ezt akarja most lehetlenné tenni a reverendába kapaszkodó főuri izgató. Meg vagyunk róla győződve, hogy ez a vállalkozás sikertelen marad s még talán örvendezni fogunk rajta, hogy a közvélemény előtt végre a legujabb ultramontan törekvésekről is lehull a lepel.

Országgyűlés. A képviselőház ülése jan. 19-én. Hosszabb szünet után tegnap kezdte meg a képviselőház ujra érdemleges tárgyalásait. Az ülés elején b. Rosner

A DEBRECZEN TÁRCZÁJA.

Talált pénz.

A »Debreczen« eredeti tárczája.

Mostanában történt az az érdekes dolog, hogy egy asszony elhagyta valahol a kosarát, melyben egy tizenöt ezer forintból szóló takarékpénztári könyv és tízezer forint készpénz volt. Hiába nyomozták, a pénz elő nem került, s a »becsületes megtaláló« ugy látszik meg akar maradni az ösmeretlenség homályában.

Mindenesetre érdekes dolog lehet annyi tenger pénzt találni s képzeltető, milyen lelki állapota lehet a »becsületes megtaláló«-nak, ha rá néz arra a tenger sok pénzre, mert hogy minden gyönyörűség mellett sok izgatottságot, félelmet okoz neki, az kétségtelen.

Mert veszedelmes dolog ám pénzt találni, mindenki vágyik erre, de rendszerint nagyon megszenved érte a szerencse fia. Midőn megpillantja a pénzt, egész teste remeg, fél hozzá nyulni, de kezei rejtette el biztos helyre, mindég remeg attól a gondolattól: hátha megtalálják? A pénzt őrizni különben is nagy gondot okoz, hát még az olyan pénzt, melyről tudjuk, hogy

nem a miénk s más sir utána. Mintha az a pénz is visszasírna az igazi gazdájához, ugy képzeli a megtaláló, de alig van egynek-egynek annyi lelki ereje, hogy legyőzze a szenvedélyt és visszaadja a talált pénzt jogos tulajdonosának. — Ehhez nagy hősiég kívántatik. Mert mi tudná jobban kielégíteni egy-egy pénz-hajhászó ember vágyait, mint a talált pénz, hiszen ehez oly könnyen jutott, hogy bolondnak mondanak, ha a szerencsét eldobná magától.

A legtöbb embernek rögeszméjévé válik az a gondolat, hogy pénzt találjon, ezzel a gondolattal ébred, sőt álmaiban is foglalkozik vele. Ezért van az, hogy sok ember, ha el van keseredve, vagy jövedvéből is gyakran felkiált — majd találok én még pénzt! A kincsásás is ezen a rögeszmen alapul. Most már nem igen gondolnak olyan bolondot, hogy éjjel tájban az ördög kincsét keressék, mert jól tudja mindenki, hogy nem akad olyan bolond ember, a ki elássa a kincsét azért, hogy másnak legyen mit megtalálni.

Most csak abban biznak az emberek, hogy hátha valamelyik felebarátjuk eltalálja veszíteni valahol a pénzt és azt megtalálják. Ez is ritkán fordul elő, de mégis előfordul.

Hogy aztán a megtaláló szereti-e a »becsületes« jelzöt, az már tőle függ.

Az bizonyos, hogy a megtaláló nagyobb lelki rázkódásokon megy keresztül, mint az, a ki elvesztette a pénzt, feltéve, hogy nem »becsületes.« Mert akárhogy vágyik valaki a pénzre és akármilyen könnyű is a lelkiismerete, mégis érzi az első pillanatban, hogy ez hasonló a lopáshoz, ha vissza nem adja s minden krajezárnak a csengése emlékezteti őt rá, hogy hátha ezzel tönkre tette azt a szerencsétlent, aki elvesztette a pénzt.

Az ilyenfajta lelki-furdalásoknál azonban mindég erősebb a pénzvágy és a megtaláló elrejtja a pénzt, gondolván, hogy nem tudja senki s majd ha elfelejtik, boldogul vele.

Vannak olyanok is, a kik nem tudják elviselni a lelki furdalást és visszaviszik a pénzt — félelemből. A valódi becsületes megtaláló azonban nem félelemből viszi vissza, de a saját becsületérzése készíti erre. Igaz, hogy az ilyen emberekre sokan ráolvassák a bolondot, s kevesen akadnak, a kik megdicsérik érte, sőt van rá eset, hogy maga az is kineveti a becsületes megtalálót, a ki a pénzt elvesztette, ott van a példája, mikor Bécsben egy bérköcsis félmilliót talált és azonnal elvitte a ren-

helyébe jegyzőül Várady Károlyt választották, a közoktatásügyi bizottságba pedig László Mihályt választották be. A kérvények bemutatása és a ház január havi költségvetésének vita nélkül való elfogadása után megkezdődött a kisdudóvásról szóló javaslat tárgyalása.

Hagára Viktor előadó ismertetvén a viszonyokat, melyek a szőnyegen lévő törvényjavaslat betérjesztését követelték, elfogadásra ajánlja a javaslatot. Gróf Csáky Albin közoktatásügyi miniszter hosszabb beszédében fejtette ki azon szempontokat, melyek a javaslat megalkotásánál vezéreltek. E szempontok: a gyermekhalandóság számának apasztása, a gyermekek elmejének fogékonytá tételése a magyarság terjesztése. Zay Adolf a javaslat ellen szólalt fel, mert szerinte a kisdudóvás szabad emberbaráti intézményét kenyszer-intézménnyé változtatni nem szabad. Majd Leskó István beszélt nagy hévvel s lelkesedéssel a javaslat mellett. Beszédét a ház gyakori tetszésnyilvánítással kísérte. Tiltsch József szász szempontból s nem egyszer visszatetszést kelte beszélt a javaslat ellen. Védül Czieder Ákos szólalt fel, természetesen a javaslat mellett. Nagy hatással válaszolt Tiltschnek s aztán míg egyrészt örömmel üdvözölte a javaslatot, másrészt nem zárkózott el annak hiányaitól sem.

Az ülés elején Baross betérjesztette az olasz kereskedelmi és hajózási szerződés meghosszabbításáról szóló törvényjavaslatot.

Gróf Csáky beszédéből közöljük a következő részt: Általánosan tudvalevő dolog, hogy a gyermekhalandóság nálunk igen-igen nagy mérvet öltött. (Ugy van!) Statisztikai adatok állanak rendelkezésünkre, hogy az öt éven aluli gyermekeknek majdnem 50 százaléka elpusztul. Kétségen kívül a gondozás hiánya okozza nagyrészt ezt a bajt. (Ugy van!) Intézkedni kell tehát, hogy az illető gyermekek ezen korban kellő gondozásban részesüljenek, hogy azoknak az eddiginél sokkal nagyobb részét megmenthessük a hazának. (Élénk helyeslés.)

De azután a 3-5 éves gyermekek gondozásának hiányos volta még más mindenféle igen kellemetlen következményekkel is jár. (Helyeslés balfelől.) A gyermekeknek erkölcsi és szellemi képességei nem fejleszthetnek ki és nem idomíthatnak eléggé, minék a következménye azután az, hogy az elemi iskolába érkezvén, ott kellő előmenetelt elérni nem tudnak. A kisdudóvodákat kell tehát felállítani, hogy a gyermekek nagyobb erkölcsi és szellemi képzettséggel érkezzenek az elemi iskolába és hogy ott nagyobb előmenetelt teheszenek. (Helyeslés.)

Vegre, t. ház, még egy nagy és főfontosságú momentum áll az en szemem előtt és ez

hazánknak anyanyelvi viszonya. (Halljuk! Halljuk!) Én azt gondolom t. ház, hogy mindenkinek érdekében fekszik az országban, hogy az állam nyelvét elsajátítsa. (Általános élénk helyeslés.) Nem akarom ezáltal a nem magyar anyanyelvűek jogát csorbitani, csak módot akarok nyújtani arra, hogy ők is elsajátíthassák a magyar nyelvet. (Általános élénk helyeslés), minék később kétségkívül hasznát is fogják venni. (Helyeslés.) Ebből következik, hogy oda törekedtem és a törvényjavaslat is azt kontemplálja, hogy a nem magyar anyanyelvű gyermekek már a kisdudóvodákban játékos, mulatság és szórakozás közben bevezetessenek a magyar nyelv ismeretébe. (Általános helyeslés), hogy így az elemi iskolákban annál könnyebben elsajátíthatassák az állam nyelvét. (Élénk helyeslés.)

Ezekből a fő momentumokból és indokokból következik az is, hogy ha ezeket biztosítani és elérni akarjuk, akkor általánosan kötelezővé kell tenni a kisdudóvodák látogatását, mert ha nem tesszük azt kötelezővé, akkor nem is biztosíthatjuk azt a célt, a mely miatt azokat felállítjuk. (Ugy van!)

Stréber város. Pozsóban az új hidhoz vezető egyik utczát a tanács Baross utczának akarta elnevezni. Határozatukat tett is követi. Tisztelegtek Budapesten Baross Gábor kereskedelmi miniszternél s kérték, egyezzen bele, hogy az új hidhoz vezető utczát ő róla nevezhessék el. — A pozsonyi főispán Zichy József gróf, a tanácsnak ebbeli elhatározásáról mit sem tudván, midőn egy alkalommal Frigyes főherceggel sétált és a hidat megtekintették, arra kérte a főherceget, engedje meg, hogy a hiddal szemben levő utczát az ő nevével Frigyes utczának nevezhessék el.

Midőn aztán Frigyes főherceg értesült arról, hogy a tanács Baross nevével akarta elkeresztelni az utczát, Baross viszont értesült a főispán tervéről, kölesönös előzékenységből mindketten lemondtak.

A pozsonyiak most Csáky Albin gróftól fogják kérni, hogy utczájukat elkeresztelje.

Szociáldemokrata akadémia. Berlinből jelentik, hogy az ottani szociáldemokraták közgyűlést tartottak, melyen körülbelül 4000 ember vett részt. A tanácskozás tárgyát a berlini munkás akadémia képezte. A gyűlést Liebknecht képviselő nyitotta meg hosszabb beszéddel, melyben kifejtette a tervezet egyes részleteit. Ezt az akadémiát az előbbi lipseai akadémia folytatásának jelezte. Ebben az intézetben mindenekelőtt a német nyelv műveltet-

nék, hogy a munkásokat alkalmas szónokokká és izgatókká képezzék ki. Mindjárt be is mutatták ennek a tervezetét. Tanfolyamokat és felolvasásokat rendeznek. Ezen kívül lesznek az akadémián olvasó és könyvtárszobák. Ezen az uton terjesztik az egyesület czétjaira szolgáló iratokat.

BELFÖLD.

A király eddigi intézkedések szerint f. hó 28-án hosszabb tartózkodásra hazaérkezik Budapestre.

A hercegprimás jubileuma. Símor János hercegprimás ma üli meg hercegprimáságának 25 éves jubileumát. Nála csak egy ersek ült tovább a primási széken: Kanizsa János, ki 30 évig volt esztergomi ersek. A negyed-százados primásjubileum, mely 1412 óta nem fordult elő a magyar katolikus egyházban, nagy fényvel fog megünnepelteni.

Képviselő-választás. A szécsényi kerületben tegnap ejtelett meg a képviselőválasztás, melyet báró Roszner Ervinnek főispánná történt kinevezése tett szükségessé. Egyhangulag Bölönyi Ödön kormánypartii jelöltet választottak meg.

Gróf Bethlen Gábor lemondása. Említettük tegnap, hogy gróf Bethlen Gábor Nagy- és Kis-Küküllő vármegyék főispánságáról lemondott. A mint e lemondásnak híre terjedt, az erdélyi képviselők közül számosan, köztük Horváth Gyula is, sietett Szapáry grófhhoz, hogy mindent kövessen el Bethlen Gábor gróf tavozásának megakadályozására. Az erdélyi képviselők ez intervenciójának köszönhető, hogy Szapáry Gyula nem fogadta el Bethlen Gábor grófnak mindkét megye főispánságáról való lemondását s rábirta, hogy legalább Nagy-Küküllő megye főispánságát megtartsa. — E hathatós közbelépés után van remény, hogy Bethlen Gábor gróf megtartja az utóbb említett megye főispáni állását.

KÜLFÖLD.

Az orosz csárhoz. Estei Ferencz-Ferdinand főherceg febr. hó elején az orosz czári család meglátogatására — Pétervárra utazik.

A szultán kegyelme. Az örmények karácsonya alkalmából a szultán a 89 örmény-közül, kik ellen pör volt folyamatban, 76-nak megkegyelmezett. A többi 13 örmény fogságban maradt.

Tüntetés az általános szavazati

dőrséghez a pénzt. A ki elvesztette, nagy örömmel kapott a megkerült tárcza után és benyult a zsebébe, kivett onnan két hatost s átnyújtotta a bérkoesinának, hogy vegyen rajta magának kötelet, aztán akaszsa fel magát, a miért ilyen bolond volt.

Legérdekesebb az, mikor gyermekek találnak pénzt. Ezek ösztönszerűleg megörülnek neki, először fel sem merik venni, aztán eldugják, de nem hagyja őket nyugodni a pénz s rendszerint hamarosan kivallják.

Egy cigány egyszer talált egy darab ezrest, de a viláért sem tudta volna elgondolni, hogy az pénz lehet. Eldugta lajbija zsebébe a «szép képet» hogy majd oda adja gyermekének. Valaki meglátta nála és nagyot bánt, hogy hol jár a cigánynál az az ezres bankó. Meg is kérdezte tőle, hol vette az ezrest? A cigány elnevette magát, azt hitte, bolondoznak vele. Mikor aztán sokáig magyaráztak neki, hogy az mégis csak ezres, kacagva kiáltott fel:

— Nem való az! Elakarnak bolondítani, mert *kép* ez, hiszen ha a forintos bankó olyan nagy, egy ezresnek olyannak kell lenni, mint egy *asztal*.

Ilyen formán járt az a szegény esz is, a ki egy nagy tárczát talált, melyben egy forintosok és ezresek voltak. Az egy forintosokat el is költötte menten, de az ezreseket *képeknek* nézte és felragasztotta az ajtajára. Valaki meglátta a drága ajtót és felvilágosította a eszét a dologról. A szegény ember roppant megijedt, aztán kétségbeesetten leemelte az ajtót, a hátára kapta és rohant vele a boltba — *felváltatni*.

De már nem lehetett hasznát venni az ezreseknek, mert úgy oda ragasztotta a jó ember valamennyit, hogy körömmel sem lehetett lekarni az ajtórol.

Feltétlenül hiszem, hogy a ki ezt a tárczát elolvassa és pénzt talált, azonnal vissza fogja adni a gazdájának — meg is vagyok róla győződve, hogy ha én pénzt veszték el, az visszakérül hozzám. Bár elvesztenék! De nem hiszem, hogy ez rajtam megtörténhetnék, mert hogy az ember pénzt veszítsen el, ahhoz első sorban *pénz* kell s még az nem esett meg a világon, hogy újságíró elveszítse a pénzét.

Leontesz.

Visszaemlékezések.

— Egy volt vörös sapkástul. —

XXX.

Budavár alatt.

A Sváb hegynek Budavára felé eső oldalán állítottat fel a magyarok ágyuinak egy jelentékeny része, a honnan is becsülettel lődöztek fiatal magyar tüzeireink a várbéli ellen-séget.

Ha szabad időnk volt, csupán unalomból is felsétáltunk tüzeireinkhez, hogy gyönyörköd-jünk azoknak lövéseiben.

Messze utat nem kelle tennünk, mivel zászlóaljunk szintén a Svábhegy tövében lévén, közel estünk egymáshoz.

Egy délután, a mikor igen szép napfényes idő volt, Kálmán Károly kényeres pajtással elhatároztuk, hogy a hegy oldalára felmegyünk, meglátogatjuk ösmerőseinket s szemtanúi leszünk a mindkét oldalról csaknem szakadatlanul bömbölő ágyuk pusztításainak.

Tehát utnak indultunk. Utközben hozzánk csatlakozott Nagy Károly századunkbeli szárnyemberünk, kinél az egész zászlóaljban csak Zolnay, a zászlótartó volt nagyobb.

A mint az első ágyuhoz közeledtünk,

jog mel
adta az á
dezendő t
rend fenta
kormány k
katonai ha
zésére szo
raktárból

A I
mondott b
nel legutó
zesre jut
Havreba é
at tanácsk

For
érkezett u
egyre nagy
hogy a föl
tekintélyes
sére és ig
vel a fölke
séget.

Az i
esehek vas
rendeztek
vezére ellen
lakása ele
cseh nemz
rendőrség z
temi ifjúság
tetésekbén,
tőzattak.
itelt. Az eg
lomra inti
A rendőrség
zavargások
Rieger lakil

(Az elmult

A mul
zatunk befé
vidéken tört
tánk futólga

A hajd
tettek magu
De míg örö
szőrményben
nyiben a I
oldalról ann
megindult s
e virágzó ha
től s lesüllye

már figyelme
hogy nem jó
lunk, téjünk
másik, megj
folytathatjuk

Jóform
vərből egy g
Károlynak jó
gyott, folyt v
s halálosan s
róra fektetve
borunkba. Ró
gíteni nem lo
kinok után a

Azon n
pen eltemetti

Szintén
ságra fölünk
tizedest, kine
ellenség ágy
azon ágyué,
megölte.

Ezen el
végződött; eg
felmenni, s t
ködni; de az
szerencsésen

jog mellett. A brüsszeli polgármester megadta az általános szavazatjog érdekében rendezendő tüntetésre az engedélyt és megtette a rend fenntartására a kellő intézkedéseket. A kormány két ezredet rendelt Brüsszelbe. A katonai hatóság az új polgári őrség fölfegyverzésére szolgáló fegyvereket elvitette az eddigi raktárból a kaszányába.

A Parnell-ügy. Parnell Tralechen mondott beszédében kijelentette, hogy O'Briennel legutóbbi találkozása alkalmával megegyezésre jutott. Dillon képviselő New-Yorkból Havreba érkezett, hol O'Briennel több órán át tanácskozott.

Forradalom Chilében. A Chiléből érkezett utolsó tudósítások szerint a fölkelés egyre nagyobb mérvet ölt és attól tartanak, hogy a fölkelés erélyes és ügyes vezetésének tekintélyes segélyforrások állanak rendelkezésére és igen kétséges a harc kimenetele, mivel a fölkelők a külföldről is kapnak segítséget.

Az ifju csehek és Rieger. Az ifju csehek vasárnap délután nagy utcai tüntetést rendeztek dr. Rieger képviselő, az ó-csehek vezére ellen. Nagy néptömeg vonult a Rieger lakása elé s ott hangosan kiabáltak: »Le a cseh nemzet árulóival!« — A tüntetőket a rendőrség zavarta szét. A prágai cseh egyetemi ifjuság egy része szintén részt vett a tüntetéseken, sőt egy egyetemi hallgatót le is tartóztattak, kit a rendőrség 12 órai fogságra ítelt. Az egyetemi tanács az ifjuságot nyugalomra inti s a zavargókat kizárással fenyegeti. A rendőrség széleskörű intézkedéseket tett a zavargások megelőzésére. Az utcát, melyben Rieger lakik, fegyveres rendőrök őrzik.

1890.

(Az elmúlt év történetéből. Befejező közlemény.)

XI.

A múlt év történetét tárgyaló cikksorozatunk befejezéseül még a Debreczen közeli vidékén történt nevezetesebb eseményekre vettünk futólagos visszapiantást.

A hajdu-városok közül legtöbbet beszéltettek magukról H.-Böszörmény és H.-Hadház. De míg örömmel szemléltük azt, hogy H.-Böszörményben a közviszonyok javultak, a meny nyíben a Paksy-aera megszűnt, addig más oldalról annál inkább fájlaltuk a H.-Hadházon megindult s sikerre is jutott mozgalmat, mely a virágzó hajdu-várost megfosztotta ősi jellegétől s lesüllyesztette — a faluk közzé.

A hajdu-városok nevezetesebb eseményeit az elmúlt év folyamán számos levélben tárgyaltuk, most tehát elég csupán annyit megegyeztetünk, hogy a városi tisztújítás H.-Szoboszlón jul. 21-én, H.-Nánáson jul. 24-én, H.-Böszörményben pedig jul. 30-án ejtetett meg. H.-Hadházon a tisztújítás elhalasztott a nagy községgé való atalakulás kérdésének megoldására. E kérdésben a falusi párt győzött: H.-Hadházon nem volt tisztújítás.

A h.-böszörményi tisztújítás a függetlenségi és 48-as párt fényes győzelmével végződött: Polgármesterré Paksy Károly helyére, ki pályázni sem mert, Somossy Béla választott. Az általános örömben, melyet a tisztújítás eredménye keltett, azon öröm-csepp vegyült, hogy a volt polgármestert vármegyénk »tapintatos« főispánja kinevezte H.-Böszörmény rendőrkapitányává.

H.-Böszörményben már előbb a jun. 19-én megejtett községi képviselőválasztásoknál szintén pártunké lett a győzelem s az okt. 25-iki orsz. képviselő-választásnál pártunk jelöltje, ifj. Sóvágó Gábor 283 szótöbbséggel választott meg képviselővé. H.-Böszörményben tehát minden vonalon győzött a függetlenségi és 48-as párt.

Szenzációs eseményekben Debreczen vidékének krónikája nem volt gazdag, a mi arra vall, hogy a közérkölesök tisztasága s a régi patriarhális szokások mind a mai napig eléggé megóvottak. Mindössze 2 u. n. szenzációs eseményről emlékezhetünk meg: április 20-án Felső-Józsán véres szerelmi dráma történt. Baranyai Bálint meggyilkolta Asztalos Pétert és Vattai Andrást. A tettes fogva ül. Május 17-én Búd-Szent-Mihályon iszonyu kegyetlenséggel meggyilkolták az agg Dogály Gusztáv nagy birtokost. E bűnyűben most folyik a végtárgyalás a nyíregyházi kir. törvényszék előtt.

A megyei székhely kérdése miatt nagy tusák folytak Szatmár-vármegyében, melynek közgyűlése jun. 12-én elhatározta, hogy a megyei székhely Nagy-Károlyból Szatmárnémetibe tétessék át. E határozatnak az lett a következménye, hogy mindkét város küldöttséget menesztett Budapestre. A nagykarolyi küldöttség július 2-án időzött Budapesten s a küldöttség tagjai a Nagy-Károlyban felállítandó Kölcsey-szoborra 9000 frtot adakoztak.

Nagy-Váradon (hogy már a pakfongvárosról is szóljunk) aug. 14-én megalakult a kereskedelmi- és iparkamara. Ugyanott tartott

aug. 16-án az orvosok és természet-vizsgálók 25-ik vándorgyűlése.

Aug. 25-én leégett Kaba és Tokaj. A kárvallóknak nyomorát a közrészvét enyhítette.

Aug. 31-én Konyáron emlékkövet lepelleztek le azon helyen, hol a debreczeni csatából menekülő honvédek megpihentek.

Az 1890-ik év halottjai Debreczen vidékén: Császy Imre ügyvéd (Derecske, jan. 5), Bihari Kálmán tanár s tehetséges fiatal író (H.-Böszörmény, jan. 30.) — Nagy Elek tiszta-ármentesítő társulati pénztárnok (Tokaj, márcz. 21.), — Hügel Ottó lapszerkesztő (Nagy-Várad, apr. 8.), — Szeremley Sándor (Jankafalva, apr. 15.), — Bészler Imrené (Vértes, május 21.), — Papp János megyebizottsági tag (P.-Ladány, jul. 19.), — Baksa Barnabás ev. ref. sedéd-lelkész (H.-Böszörmény, jul. 28.), — Dr. Pápay Imre ügyvéd s volt debreczeni jogtanár (Hajdu-Böszörmény, szept. 20.), — Tóth Bálint ev. ref. lelkész (H.-Sámson, okt. 24.), — id. Ványi Sándor (Földes, nov. 13.), — Székely Károly ev. ref. esperes (Kunhegyes, decz. 15.), Dr. Kovács Dániel orvos (H.-Hadház, decz. 16.). E névsorba csak azokat vehettük be, a kiknek gyászjelentése annak idejében lapunkhoz bejuttatott, természetes tehát, hogy e névsor hiányos.

Cikksorozatunkban dióhéjba szorítva előadtuk az elmúlt év nevezetesebb eseményeit.

Cikkeinket (a külföldi és hazai eseményekre vonatkozókat) többi lapársaink részint forrásul használták, részint — magukat az adatok összeszerzésének fáradságától megkímélendők — egyszerűen utána nyomták. A cikksorozatunkban főlemeltett eseményekkel (nem számítva azokat, melyekről említést nem tettünk) lapunkban az elmúlt év folyamán több és kevesebb részletességgel foglalkoztunk s e visszapiantás fogalmat nyújt azon tömördek munkáról, melyet egy hírlap egy év folyamán alatt elvégez!

Ujdonságok. Hófuvás.

— jan. 20.

A tegnapi nap, de a mai is gyönyörű szibériai tájkepeket mutatott be azoknak a szerencsétleneknek, a kiket mostoha sorsuk az utczán járni kényszerített. A hó sűrű pelyhek-

már figyelmeztetett bennünket egy tüzmester, hogy nem jó helyen járunk, itt biztos halálunk, térjünk vissza, még pedig hamarosan a másik, megjelölt utra, hol minden baj nélkül folytathatjuk utunkat.

Jóformán meg sem fordulhattunk, jött a várból egy gyilkoló ágyu golyó és talált, Nagy Károlynak jobb vállát szakította el. Összerogyott, folyt vére mint patak. Mellé guggoltunk, s halálosan sebzett emberünket két erős karóra fektetve, valami keservesen lecipeltük táborunkba. Rögtön orvosokat hívtunk, de segíteni nem lehetett, egy negyed órai iszonyu kínok után a mi emberünk kiszenvedett.

Azon nap este ott a hegy tövében szépen eltemettük.

Szintén ez időben, néhány lépésnyi távolságra tőlünk temettek egy 10-ik zászlóaljbeli tizedest, kinek fejét metszette ketté a várbeli ellenség ágyu golyója, meglehet hogy éppen azon ágyu, mely a mi Nagy Károlyunkat megölte.

Ezen első utunk tehát nagyon szomorúan végződött: egy darab ideig nem is kívántunk felmenni, s tüzeink működésében gyönyörködni; de azért újra rászántuk magunkat és szerencsésen minden baj nélkül fel is jutot-

tunk, igen ám, de a megjelölve levő uton, a mi ismerős bajtársainkhoz s egész biztonságban bámulhattuk ezen gyilkoló szerszámok iszonyu rombolását.

Láttuk, és bámultuk, hogy a vár falánál és az ott levő ágyu körül álló katonák, a mint a mieink egy golyót beröpítettek (ekkor talán a mi kedvünkért azt hiszem még inkább igyekeztek magokért kitenni) hogy futottak szejjel, ki jobbra, ki balra. Láttuk hogy rögtön mint viszonzta a mieink lövését, s golyója mily erősen vágódott a Svábhegy oldalába ágyuink alatt: — mire egy fiatal alig 20 éves célzó azonnal golyót eresztett s abban a perczen már földön hevert ellenségünk ágyuja, kerekét roncsolta szét s egy időre ártalmatlanná tette.

Annak is szemtanúi lehettünk ezen kevés idő alatt, hogy megpillantva tüzeink a várban egy löszert szállító kocsit, rögtön célba vették (és mindig más, más célzóval, mintegy versenyezve egymással) s egy lövéssel felrobantották.

Midőn elteltünk ezen borzasztó látványossággal, bucsut vettünk tőlök és sátorunkba visszavertünk.

Ez nappali gyönyörködésünk volt. —

Éjjelenként pedig, mikor tudni illik a városmajor melletti telepünkhöz voltunk szolgálat tételre vezényelve (éjjel történt a váltás mindig) a bombák járásában gyönyörködtünk, a miket ugyan nappal is lehetett látni mint egy fekete pontot, hanem éjjel már láng nyelve látszott, még pedig, míg a magassági pontot elérte, alulról, a mikor pedig lefelé esett, — mely sokkal sebesebb volt, — felülről, s kevés idő múlva eltűnt, s csak a nagy robbanást lehetett hallani s néha-néha az általa okozott nagy tüzet, s ilyenkor ugyancsak meggyült a bajuk az oltással, mert a Svábhegyről tüzeink — kik éjjel, nappal szakadatlanul részen voltak, — ugyancsak eresztették közzéjük a gyilkoló golyókat.

Egy késő estvén még arra is vállalkoztunk, hogy a Gellérthegytől még nagyon jó távolságra eső élelmezési osztályt kerestük fel; pedig bizony nemesak nagy távolságra volt tőlünk, hanem az út is veszélyes volt, a meny nyíben a várbeli ágyu golyói még a Gellért hegyen is túljártak s különösen a Gellért egyik oldalánál olyan uton kelle átmennünk, vagy is jobban mondva átszaladnunk, hol igazán potyogtak a nagy golyók. — De azért megtettük ezt a veszedelmes utat, megleptük is-

ben hullott s estére már bokáig belesüppedt az ember, utról persze szó sem lehetett, mert a szél befújta.

Öreg emberek mondják, hogy Debreczenben már réges régen nem láttak ilyen hófúvást. A szél a nagyerdő felől fujt, oly élesen, hogy a péterfia utcán járók óriási szenvedéseken mentek át, mivel a szél vágott, mérgekedett s hóval tele szórta a jámborok szeméit. Legerősebb és legérdekesebb volt a hófúvás a nagy templom körül. Ez a hely kedvencz játéka a szélnek: ha bármily kis szél fú is, ez a nagytemplom körül orkánná növekedik s örült sebességgel kört csinál, keservesen megrázza az utjába akadó emlékkert télizöldjeit, melyek oly nyugodtan állottak a kegyetlenséget, mintha ez jól esnék nekik. Tegnap este valóságos orgonazugássá növekedett a szél sikoltása, a mint a templom körül száguldozott; a havat kétfelé seperte az utakra s a füvesz-kertet bokáig erő hóval fúta be.

A piac-utcán is érdekes kepet nyújtott a hófúvás. A szél a nagytemplomtól a vasútig s eperte a havat; itt-ott megakadt a hó és egész halomná növekedett, az utakon bokáig járt a hóban ember és állat s e képhez oly jól illett egy-egy szánkának a csengettyűje, azt hitte az ember, hogy valahol Szibériában poroszkál. A járókelők úgy néztek ki, mint a neki keseredett száműzöttek. Behuzódtak úgy a bundájuk gallérjába, hogy csak a szemek látszóttak ki, ezt is behunyták félig, mert oly hideg nem volt még a télen Debreczenben, mint tegnap. A hófúvás egész éjjel tartott, mára is maradt meg belőle valami.

A vasúti közlekedés pontossága is megakadt a hófúvás miatt. A tegnap d. u. budapesti vonat teljes kétórát kesett. A büd-szent-mihályi vonalon pedig be van szüntetve a közlekedés. A ma reggeli miskolci vonat két órát kesett.

Ilyen nagy hófúvás 1870 óta nem volt Debreczenben.

* A népszámlálás mizériái. Az ország legtöbb vezetés városának pontosan tudják már lakói számát, csupán Debreczen város nem tudja még kimutatni. Ennek oka a népszámlálás mizériáiban rejlik s egész csoportok összeírasi lajstromát el kell dobní, mert oly hibásan vannak összeállítva az adatok, hogy azokon ugyan senki el nem mehet, sőt akadtak olyan népszámláló ügynökök is, akik még irni is alig tudtak s a számláló lapokat úgy tele firkálták mindenféle titokzatos akombakkal, a mi minden egyéb, csak nem irás. Így most el lehetünk rá készülve, hogy nem csak későn, de egyáltalában nem fogjuk pontosan megtudni, hány lakosa van Debreczennek.

merőseinket, kiket vig poharazás közben asztalnál találtunk. — Nagy örömmel fogadtak, megvendégeltek becsületesen, a mi nekik könnyen esett, mert mindennek ugyancsak bőviben voltak.

Éjjel után volt az idő, midőn vissza indultunk, vigan kitévő jó kedvvel, és ha történetesen egy őrjáratra nem bukkanunk, a Krisztina városon keresztül egyenesen a vár alá jutunk. — Ezen őrjárat vezetett aztán bennünket a jó utra, s így érthetők el minden baj nélkül viradatra szokott helyünket.

Még azt beszélem el tisztelt olvasóimnak, hogy e táborozásunk alatt hogy éltünk mi veressapkások?

A mint a vár alá érkezve sátorba szállottunk, a Svábhegy alatt egy szép lejtős tisztáson foglaltunk helyet.

Az én embereim nekem csakhamar készítették egy kunyhót (tizen főtünk el benne) a melynek teteje egy, bizonyosan a szőlőshégyről került zsindeyes fedél volt, s azon tetőt úgy alkalmazták a hegy tövébe, hogy annak eleje két ágason nyugodva bejáróul szolgált, hát része pedig a hegy tövének feküdt — Két oldalát galyakkal befótták, s belsejét minden

* A Csokonai kör irodalmi osztálya közbejött akadályok miatt nem e héten csütörtökön, hanem jövő héten csütörtökön, azaz f. hó 29-én rendez felolvásó estélyt, a mikor felolvásnak: Dr. Kenéczy Gyula, Kósa Barna és Tüdős János.

* E. M. K. E. Az algyógyi birtokot átadta az E. M. K. E. az államnak, hogy ott földmívelési iskolát létesítsen. Az átadásnál jelen voltak az állam részéről: Csávossy Gyula dr. jogügyi tanácsos, Bethlen gr. miniszter teljhatalmu képviselője; az E. M. K. E. részéről: Bartha Miklós alelnök és Sándor József főtökár. Az új földmívelési iskolának ez lesz a címe: Gróf Kun Kocsárd földműves iskola. Az állammal a szerződést 40 évre kötötték. Az intézet igazgatójává Gáspár József, a kolozsmonostori gazdasági intézet tanára van kizemelve. Az intézetbe az E. M. K. E. évenként 32 szegény székely fiút vesz fel és részesít teljes ellátásban teljesen díjtalanul; a többi helyek fizetések lesznek. Az intézet célja az, hogy n paraszt gazdákat gazdatiszteké képezze ki.

* A csábító. A miklós-utcai 1910-ik számú háznál szolgáló Veres Eszter több év óta szerelmi viszonyban volt Sipos Albert cipész legénygyel. Ez mindég hittegette a leányt, hogy elveszi, de bizony meggondolta a dolgot és a napokban jegyet váltott egy más leánnyal. Veres Eszter — állítólag — száz forintnál többet adott már kölesön jegyesének s midőn megtudta, hogy ez megcsalta őt, levelet írt neki, melyben a pénzt vissza kéri. A legény megijedt és erélyesen akart fellépni, hogy a leányt elhallytassa. Berontott a szobájába és előbb jól összeszidta, aztan megverte. Az esetről jelentést tettek a rendőrségnek.

* Az öngyilkos nagykövet. Szaadullah pasa, a bécsi török nagykövet, kinek öngyilkosságáról említést tettünk, vasárnap éjjel elhunyt. Az orvosok konstatálták, hogy halálát gázmérgezés okozta. Öngyilkosságának oka még nines kiderítve. Szaadullah életrajzából a következő adatokat közölhetjük: 1828. július 1-én született Erzerumban és fia volt Esszad pasának, az ünnepeit költőnek. Még nem töltötte be a 12-ik élet, midőn Abdul Medsid szultán rendeletére a porta fordító osztályában nyert alkalmazást. Ez időtől tizennégy éven át fokról-fokra haladt s 1869-ben már mint az államtanács első titkára szerepelt. 1873-ban kinevezték a közoktatásügyi miniszterium államtitkárává, aztan nem sokára kereskedelemügyi miniszterre. V. Murad szultán trónraléptekor Szaadullaht első titkárává nevezte ki és később Abdul Hamid szultán is megtartotta őt ez állásában. 1877-ben, Oroszország hadüze-

nete után berlini török nagykövetté neveztetett ki s a berlini congressuson ő volt a török birodalom egyik mandatáriusa; megelőzőleg a san-stefanoi békekötésnél is szerepelt kormánya megbízottjaként. Ez előtt nyolcz évvel a pasa címmel tüntették ki s egyidejűleg kinevezték bécsi török nagykövetté. Bécsben hosszas nagyköveti működése folyamán meg tudta kedveltetni magát s a legnépszerűbb diplomaták közé tartozott. Szaadullaht uralkodók már ezelőtt két évvel kitüntette a Ferencz-József-renddel.

* Lótenyésztők figyelmébe. A földmívelésügyi miniszterium föl hívja azokat a lótenyésztőket, a kiknek birtokában legalább is négy jó származású, erős csontú, szabályos testalkatú egy éves mén csikó van s azokat az államnak eladni kívánják, hogy ebbeli szándékukat a csikók származásának, magosságának, színének és árának megjelölésével, 50 kros bélyeggel ellátott írásbeli nyilatkozatban február hó 10-ig bejelentsek a miniszteriumnak. A nyilatkozatban pontosan megjelölendő az a hely, a hol a csikók állanak.

* Polgárrá lett altábornagy. A budapesti műcsarnokban van kiállítva Putaky László, Párisban élő festőnek egy nagyobb-szabású festménye, mely Kreybig Károly altábornagyot ábrázolja lóhaton teljes nagyságban. Az arezkép eredetije igen élőkelő tagja a szegedi társadalomnak. Nem régen nyugalmazták s immáron annyira polgárrá lett, hogy beíratta magát Szeged törvényhatósági bizottságának virilis tagjai közé, kijelentvén előre, hogy szorgalmas látogatója lesz a közgyűlésnek. Kreybig Károlyt a városi iskolaszék tagjává is megválasztották, Erdemes följegyezni róla, hogy egyik leányát Pataky László festőhöz, másikat pedig Bába nyomdatulajdonoshoz adta feleségül. Azt hisszük, kevés hasonló gondolkodású teljesen magyarra lett tagja van a nyugalmazott generálisok karának, mely annyi előszeretettel keresi föl Gráczot.

* Orosz rendőri hiteles másolat. Hogy milyen drágán fizetik meg gyakran a zsidók azt a jogukat, hogy Oroszországban maradhatnak, mutatja a vilnai főkormányzó cenzurája alatt álló, felhivatalos »Wilenski Westnyik« következő közlése: Azon városok egyikeben, melyben a zsidóknak szabad letelepedni, a kormányzóhoz több olyan panasz érkezett, hogy a zsidókkal lehetetlen többé megférni. A kormányzó ennek következtében elhatározta hogy alkalomadtán a zsidók ellen keményebb rendszabályokhoz fog nyulni. Nem kelle sokáig

harmadnap friss fűvel megtöltötték. — Ez volt éjjeli helyünk s nappal, ha esett, nappali szobánk, már akkor tudni illik, mikor otthon voltunk.

Élelmezésünk? ez nagyon is uras volt — Volt egy tót emberünk, ki katonasága előtt egy felföldi uraságnál mint szakács szolgált. — Minden nap jókor reggel megvásárolt, kifogadott, vagy is kibérelt a hozzánk közel eső szőlőben egy pajtát (nem voltak még akkor ott a cifra nyaralók) a hol a tulajdonos is egész családjával lakott, de szorultságból, mert a városban nem lehetett, — olyformán bérelt pedig ki, hogy ott a konyhán megfőzött, egy asztalt hatónk számára megtérített, persze minden evőeszköz a tulajdonoséból telt ki, még a bor is, csak a kenyér nem, s midőn az ebéddel elkészült, jött a hirdadó, s mi mentünk a készre.

És mit gondolnak tisztelt olvasóim, ezen urias ebéd, pedig néha, néha tojasos krumpli is volt, vagy turós galuska fris tepertővel — mennyibe került? Hát megmondom az igazat: mindenik legénynek 20—20 bankó krajczárba, s a szakács is jól lakhatott, sőt legtöbbszörre a gazda eselédjének is maradt.

De hát nagyon jó világ volt még akkor. — Ha fogadóba mentünk — ott pedig már ha nem nagyon is, de még is csak meghúzták az embert, — egy pecsenye, egy iteze bor, egy kenyérből állott a vacsora, s a fizetség: egy 20 pengő krajczárosból, vagy is akkori néven egy huszashól még vissza is adtak.

Ma már a bort sem adják annyira, de hát nem csoda, még megsem issza az ember s már is többet kell érte fizetni — fogyasztási adót.

Kapros Gábor.

Gondolatok.

Lehetetlen rózsákat gyűjteni anélkül, hogy töviseiket ne éreznők, ép úgy lehetetlen élnünk, hogy az emberek rólunk ne beszéljenek.

H a m m e r.

A rossz vélemény, melyeket másokról nyilvánítunk, gyakran nem tapasztalatunk eredménye, hanem saját képünk visztükre.

J a k o b s.

varakoznia. A kormányzó neje egyszer sétájáról hazatérteben találkozott egy zsidóval, a ki nemcsak hogy nem tért ki a magas urnó elől, hogy neki a gyalogjárón utat nyisson, hanem állítólag még meg is lökte, úgy, hogy az ur-hölgy lebukott. Ez éppen a kormányzó lakása előtt történt. Az éppen ott álló rendőr azonnal előugrott s nyakon esipte a zsidót. A kormányzó neje a legnagyobb fölháborodással panaszkodta el férjének a történetet, ki is nyomban annyit meg annyit olvastatott a zsidóra. Másnap a megbotozottnak egy teljhatalmu megbizottja — szintén zsidó — jelent meg a kormányzónál, s kívánta tőle azon hiteles jegyzőkönyvi másolatot, melynek alapján ő, t. i. a kormányzó, följogosítottnak érezte magát a megrendszabályozottra annyi s annyi botot huzatni. »Kívánja ön a hiteles másolatot?« — kérdi a kormányzó, »Igen, kegyelmes uram.« »Jól van. Forduljon ön holnap a rendőrmesterhez«. S ott az ígért »hiteles másolatot« ki is adott neki, ráhuzatván ugyanannyit, a mennyit védenzeze kapott s aztán kitétek a szűret.

* **Mének kiosztása.** Az állami méneknek a fedező állomásokra való szétosztása az egyes telep osztályoknál következő napokon fog megtörténni: Nagy-Körösön jan. hó 20-án Dorosmán 22-én, Baján 24-én, Nagy-Atadon 25-én, Vercsezen 27-én, Székesfehérváron 28-án, Bábólnán és Mezőhegyesen 30-án, Bajnán febr. 4-én, Debreczenben 5-én, T-Remetén 8-án, Deesen 10-én, Eperjesen 11-én, Homoródon 13-án, Rimaszombaton 14-én és Sepszi-Szt-Györgyön 16-án. A mének kiosztását, mint miniszteri biztos, a nagykörösi mén-telep osztályoknál gróf Szapáry Péter miniszteri titkár, a székesfehérvári mén-teleposztályoknál, Luczenbacher Miklós cz. miniszteri osztálytanácsos, a debreczeni mén-teleposztályoknál Horváth János altábornagy, katonai felügyelő, végül a szépszi-szt-györgyi mén-telep osztályoknál Szili Zsigmond miniszteri titkár fogja teljesíteni.

* **Fényes párbaj.** A nagyváradi Chapon-vívóteremben tegnap előtt, mint az ottani »Szabadság« írja, Fényes Aurél megyei árvaszéki ülnök és Fényes Endre megyei árvaszéki könyvvezető vívtak egymással párbajt. A felek közül Fényes Endre súlyosan megsérült. A párbaj oka összeszólalkozás volt.

* **A nőtlen urak báljának** részvényesei holnap d. u. 4 órakor Hajdúvármegye székházának nagy termében értekezletet tartanak, melyre a részvényeseket tisztelettel meghívja a rendezőség.

* **Meghívás** A debreczeni iparos ifjuság önképző és betegsegélyző egylete f. é. február hó 1-én délután 3 órakor az egylet helyiségében rendes évi közgyűlést tart, melyre az egylet rendes, alapító és pártoló tagjai, valamint általában az érdeklődő közönség ezennel meghívatik. Debreczen, 1891. január 18. — Az elnökség.

* Apróságok.

Az ö gyöngé oldala. »Valóban Peter ur, ön mindig csinosan van fésülve. A mint látom egy kissé hiu is a fejére.
»Valóban nagysád, megvallom, a fejem képezi a gyöngé oldalamat.«

Becsületes megtaláló. »Hol vetted ezt a szép gyűrűt?«

— Találtam.

— Aztán nem hirdetted ki?

— Nem, mert azt mindenki úgy vette volna, mintha hecsületeségemmel kérkedni akarnék.

Orvositanács. Ah uram, önnek csak az a baja, hogy nagy mozog eleget. Járjon, mozogjon és a mi fő, végezzen minél több testgyakorlatot.

— Erőművész vagyok a cirkuszbán.

Öszinte válasz. Mondja csak, hova tette ön azt a tömérdek pénzt, a mit az iszákosság ellen irt nagy műveért kapott.

— Elittam.

— Ugyan Vilma, hogy tudtal éppen új év napján váltani jegyet, hiszen akkor az egész évéd csak jegyváltásból fog állani.

— Éppen azért tettem új évkor, mer tsoha sem tudhatja az ember, mi érheti.

Annyi volt az ünnep mostanában, hogy az ember mikor reggel felébredt, szinte zavarba jött, vajjon a hét elején, vagy a végén van-e, s nagyon sokan csak délben vették észre, hogy tulajdonképen nem is hétfő, hanem péntek vagy szombat van.

Ha nekem most [annyi] forintom volna, ahány évet a nők a népszámlálás alkalmával be nem vallottak, akkor tíz évig volna mit számlálni, hogy a végösszeget megtudhassam.

Nem értem a dolgot, hogyha már csakugyan a magasabb tisztviselők fizetését akarják emelni, akkor a harangozók kérelmét miért nem teljesítik, mikor ezek igazán a legmagasabb hivatalt viselik.

Születésnap ajándék.

— : A maga fitos oroszkája...

Kisasszony: Kérem, kérem, nekem sem tetszik az, de hát születés-napi ajándék és azért meg kell tartanom.

* **A haszonbérő.** Otthont keresett P. ur, ki valamelyik hivatalban irnokoskodik napi 80 kr. fizetésért. Valami eldugott utca legutolsó háza kapáján ez a fölírás volt olvasható: Egy butorozott szoba kiadó. P. ur végig ment a piszkos udvaron, s benyitott a legutolsó szobába. Nagyon szegényes a butorzat. Három ágy van benne, s a levegő oly dohos, hogy az irnok ur majd leszédült lábairól. Hanem azért nem lep vissza, sőt beljebb halad, beljebb vonzza két barátságos szem, mely egy borzashaju asszonyka homloka alól ragyog feléje. Hamarosan megkötik az alkut. Lakbér egy hóra egy forint. Az irnok ur még az nap beköltözik s este helyet foglalt a tüzhely mellett, pipára gyújt s sűrű füstkarikákat fujdogál az öles szorból. Kilencz órakor benyit egy öreges ember. P. ur felugrik.

— Kit keres?

— Én a házigazda vagyok.

— Csak volt. Ma kivettem ezt a szobát s én vagyok itt az ur.

— Az egész szobát nem vehette ki, mert nekem nincs más szobám.

Az irnok dühbe jött, kijelentette, hogy az egész szobát kivette, vagy a pénzt adják vissza, vagy a házi gazda pusztuljon.

Tegnap reggel a házi gazda bevászorgott a kapitányi hivatalba és elpanaszolta az ő nagy baját, hogy a szobaur kilökte s ezért kénytelen volt a házon kívül kávéházban tölteni az éjszakát.

— Hát a felesége?

— Az otthon maradt.

— Minek.

— A szoba-ur engedelméből.

Az irnokot rögtön megidézték a kapitányi hivatalhoz. Határozottan kijelentette, hogy az asszonyt valahogyan még csak megtűri, mert csinos, szelid teremtés, de a goromba képű férjet nem.

* **Helyreigazítás.** Kovács Balázs helybeli kertész annak a kijelentésére kért föl bennünket, hogy ő nem azonos azon Kovács Balázsszal, kiről mint szalonna tolvajról lapunk f. hó 12-iki számában említést tettünk.

* **Az iparoskör tánczvigalma,** melyet a kettősen megtartott nagy vásár miatt e hó 18-ról 25-ikére kellett által tenni, igen látogatottnak ígérkezik, mert számos család találkozót tűzött ki ekkora a »Bika szálloda diszter-

mében. A bárendező bizottság a meghívókat szétküldvén, mindent elkövet: hogy ezen — minden évben sikerülni szokott multság — most is diszes és kedélyes legyen.

* **Gyászjelentés.** Sepsy Dezső hajdúvármegyei árvaszéki ülnök és neje Balogh Ilona, mint szülők; Sepsy Dezső mint testvér; özv. Sepsy Pálné, Csáthó Mária és Balogh Imre s neje Lakatos Heléna mint nagyszülők a többi számos rokonok nevében is a legmélyebb fájdalommal jelentik felejthetetlen kedves kis leányuk, testvér és unokájuk S e p s y I l o n k á n a k folyó 1891. évi január hó 19-én este 10 órakor, három heti súlyos szenvedés után, 1 1/2 éves korában történt gyászos elhuytát. Drága kis halottunk földi részei folyó évi január hó 21-én délután 3 órakor a nyomtató-utczai 772. számú háztól, a róm. kath. sirkertben fognak örök nyugalomra tétetni. Debreczen, 1891. január 20. Béke hamvaira! Áldás emlékére!

* **Piaczi árak** a Debreczenben f. hó 6-án tartott hetivasárról:

1 mmáza buza	7.50—7.40—7.30
1 „ kétszeres	6.80—6.70—6.60
1 „ rozsa	6.50—6.40—6.30
1 „ arpa	6.40—6.30—6.10
1 „ zab	7.00—6.90—6.80
1 „ tengeri	6.20—6.10—6.00
1 „ köles	6.60—6.40—6.20
1 „ köles kása	— — —
1 zsák burgonya	— 1.60 —
100 klg. szalonna	42.— 40.50 39.—
100 „ haj	46.— 44.— 42.—

* **Elvesztett** Váradi Pal rendőrnek a felesége egy betegsegélyző-egyleti könyvecskét a piac-utczai vas-üzletől a Frohner szállodáig. A becsületes megtaláló kéretik, hogy azt a III. ker. kapitányságnál adja át.

Színház.

— Jan. 19. —

Tegnap este Vidor Pálnak »Az ingyen-élők« cz. ismert fővárosi életképét adták, a szokott szereposztással. K. Hegyesi Mari asszony mai föllepte iránt általános érdeklődés mutatkozik s bizonyos, hogy a kitünő művész nő felt haz előtt fogja bemutatni haladását a debr. közönségnek, mely őt el nem feledte, sőt a legnagyobb örömmel látja viszont a debr. szinpadon.

* **Hentallerné Pauli Mariska.** Örömmel jelentettük, hogy a legjelesebb operette primadonnának egyike H. P a u l a i M a r i s k a szinpadunkon vendégszerepelt fog. E hírt városszerte a legnagyobb örömmel üdvözölték s feszült érdeklődéssel várják a megvalósulását. H. Pauli Mariska művészetét ösmerik az egész országban s a bájos diva jelenleg oly nagy sikereket arat Szegeden, hogy minden fellépésekor ünnepeletés tárgya. A művész nő a feledhetetlen Markovics Ilka leánya s neje pártunk egyik [kitünő] tagjának. Hentaller Lajos orsz. képviselőnek, ki a debreczeni függetlenségi párt által kiváló tiszteletben és elösmerésben részesül. A művész nő nemes lelkiületére vall, hogy most a megfeneklett Thalia szekerét kisegíteni igyekszik, mert valóságos jótétemény lesz, hogy mostani sanyarúságos állapotokban vendégszereplései által nagyot fog lendíteni színeszeink sorsán. Feltétlenül hisszük, hogy a debreczeni műpártoló közönség a bájos művész nő mind a 3—4 felléptét kitüntető ünneplettel fogadja, mert oly élvezetes estéket fog kapni, hogy a mostani zavaros színházi állapotok után mindenike valóságos üdülés lesz. A művész nő férjével együtt bizonyára kedves vendége lesz Debreczennek, mert Hentaller Lajost itt sokan személyesen is ösmerik még abból az időből, mikor a »Debreczen« szerkesztője volt.

* **A színházi műsor** következőleg van megállapítva: Decz. 21-én: »Magdolna.« 22-én: »Arany pók.« 23-án és 24-én »Mikádó.« 25-én: »Sárga csikó.«

A társulat ötös bizottságától vet-tük a következő nyilatkozatot:

»Folyó évi január hó 14-én Valentin La-

jos és Gyöngyi szinigazgatók az igazgatásról lemondtak, a társulat tehát elhatározta, hogy együtt marad s egy ötös bizottság vezetése alatt tovább is működik. Alólírottak tisztelettel értesítjük tehát a nagyérdemű közönséget, miszerint a társulat összes tagjai egy a tek. városi tanács által kívánt nyilatkozatot irtak alá, melyben kötelezik magokat f. évi márczius hó 22-ig együtt maradni és a hátralévő berletet lejátszani. Felkérjük tehát a nagyérdemű közönséget, miszerint ezen nehéz feladatunk kivételében pártfogásukkal támogatni méltóztassanak.

Mély tisztelettel: a z ötös bizottság.

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ.

Holnap, szerdán, 1891. január 21-én:

MAGDOLNA.

Paraszt-tragoedia. Irta: Rákosi Jenő.

Irodalom és művészet.

Arany János egy levele. Szabó

Károly, a kolozsvári elhunyt jeles történetíró és bibliografikus hagyatékában sok becses könyv és levél van. Ez utóbbiak között találta Gyulai Farkas Arany Jánosnak egy levelét, melyet a nagy költő Nagy-Körösről, 1860. szeptember 14-én Szabó Károlyhoz írt. E levél irodalom-történeti becű, mert a Kisfaludy-társaság 1860-ban történt föllevenítésére is vonatkozik. Közöljük belőle a következő részt:

... Ezután soraid már hihetőleg nem fognak Körösről találni, ambar családod október elejéig, vagy tán tovább is, még itt marad, de nekem többet Pesten, mint itt kell már időznöm. Holnap megyek részint szállást, lap ügyét stb. eligazítani, részint a Kisfaludy-társaság bizottsági üléseiben részt venni, hol a társaság széles alapra helyezésének fontos kérdései tárgyaltnak. Fontosak rám nézve is. A Kisfaludy-társaság, edes barátom, nem oly társulat, mint az akadémia, vagy a ti Múzeum-egyletek, mely biztos kész tőkeből rendelkezven, ellátja tisztviselőit az élet fenntartására szükséges eszközökkel. — A Kisfaludy-társulat, régebbi szerkezetében, egy oly philantrop emberekből álló egylet volt, kik hivatalt viseltek és éppen semmi díjt nem huztak, kik dolgoztak és a vékony honorariumot is többnyire visszaadtak. Valóban tiszteletreméltó buzgalom literaturánk mellett és Isten látja lelkeimet, mennyire óhajtanám e szép példát követni én is, ha módját látnám, miképp farthassam fel magam Pesten. Ezt azonban tőlem senki sem kívánhatja és nem is kívánja, mert elválasztásomkor kimondták, hogy az igazgató fizetést huzzon. De mennyit és honnan? Az első kérdésre, mely bizottságunk egyik tárgyat kezezi, a döntő felelet csak a szept. 27-iki gyűléstől fog megadatni; a másikkra pedig az a remény a válasz, hogy ha a Kisfaludy-társaságot, mintegy a Szent-István-társulat példájára — nem kiterjesztjük, mert tag csak választott író lehet — hanem könyvek igérete mellett 4-5 frtos részvényekre fektetjük: hát majd lesz pénz is elég. S ládd, ily kilátás mellett kell nekem a bizonyosról lemondanom, még pedig nem váhatom be a készit, hanem neki kell usznom a Rubiconnak. Ezért voltam én kénytelen más horgonyról is gondoskodni, t. i. lapról, melyre az engedélyt már meg is nyertem. A két remény aztán tesz-e majd egy valóságot (pl. 00 = ?), azt nem tudom; hanem már benne vagyok, hátralepnem erkölcsi lehetetlenség. A lemondást ugyan még e napig sem adtam itt be, pedig tudom, nehezen varjak: hanem hiszen kapnak ok mást alkalmikor. Így allanak, vagyis függenek az én dolgom, edes Károlykám, mint a próféta koporsója eg a föld között: és mégis e hó kevés hátralévő napjai alatt rendbe kell jönnöm, ha a friss levegőn nem akarok telelni... A jó isten áldjon meg, igaz barátod: Arany János.

Hírlapírói kör. Budapestről írják, hogy az írói és művészi kör fel fog oszlani és helyébe most egy »írói és hírlapírói kör« van alakulóban, melynek elnöke Rákosi Jenő, véd-

nöke pedig gr. Csáky Albin miniszter lesz. — Ennek igazán legfőbb ideje volt!

Uj könyv. Vettük a következő előfizetési fölhívást: Tisztelt nagy közönség! Márczius 15-ére kiadom költeményeim harmadik kötetét: A »Fényban, árnyban« és a »Nyár« után az »Uj könyv«-et. Magyarországon tán én vagyok az egyetlen versíró, a ki, minden más foglalkozás nyugától szabadon — a költészetnek élek. Hogy életem egyedüli céljának ezt választva, hogyan élek? itt föl nem panaszlom. A mi lelkemnek fáj: csupán az, hogy pályám függetlenségében nagyobb költői művek megalkotására nincs »egy kis független nyugalom«, melyért azért sóvárgok, hogy a nemzeti költészet oltárán lelkem egész világát igaz áldozatul bemutatthassam. Meg szeretném írni a Mátyás-trilógiát, melyet már tíz esztendő óta írogatok. Vágyam tüzel rég megkezdett nemzeti eposzom, meg a XIX. század híu képét tükröző verses regényem befejezésére. Ezeken felül sok más drámai és epikai tárgyam kívánkozik lelkemből szárnyakra kelni. De hiába zibougnak eszmém, — a mindennapi élet gondja egyre zavar munkámban, és én, az ugynevezett mostoha irodalmi viszonyoktól vissza nem riadva, kibocsátom újabb verses könyvemet. Ily körülmények közt egyedül az ismeretlen nagy közönség szeretetében bízhatik a sikerre szomjazó reménység. Én tehát most ehhez a nagy közönséghez, a magyar nemzethez szólok: az ő szívében óhajtok visszhangot keltetni. Lírai költeményeim 15 év óta szállnak egyre szállnak szét a nagy haza minden tájai felé: de nem tudom, melyik szív nyílt meg nekik, nem tudhatom még azt sem, egyáltalán nem vesztek-e el utközben nyomtalanul? Hiszen ez a lírikus sorsa, kivált nálunc: csak egy dalolhat, mint a madár rengeteg erdőben, és szinte fölrebben, ha észreveszi, hogy hallgatják. De most az egyszer mégis meg akarom tudni: él-e hazámban valahol rokonérzés, szeretet visszhangja, mely az én dalaimra támadt? Varjak-e, örömezt látják-e valahol az én — új könyvemet. Am, őszintén megvallva, ezélem nem csupán az, hogy egy új kötettel utnak eredjek — ismeretlen állomások felé. Azt is el szeretném írni, hogy vándorlásomnak sikere legyen, hogy a nagy közönség segítségével végre nagyobb-szabású műveim megírására szentelhessem minden időmet. Ezért adom ki most új könyvemet. Ez az új könyv igen díszes és terjedelmes kötet lesz: de előfizetési ára mégis csak egy forint, mert tudom, hogy a muzsát a szegényelbkek jobban kedvelik a gazdagoknál. Az »Uj könyv« mintegy 20 sűrűn nyomott íven, a nyomtató-ipar teljes művészetével kiállítva, 1891. márczius 15-én fog megjelenni. Fűzött példány előfizetési ára 1 forint; arany metszésű kötött példányé 2 ft. Kérem a nagy közönséget: rendeljék meg »Uj könyv«-emet minél számosabban, és az előfizetési pénzt méltóztassék legkésőbb februárius havának végéig hozzám (Érsekújvárra czimezve) beküldeni. A ki a pénzt nevenre utalványozza: Uj könyvemet 1891. márczius 15-én bérmentve megkapja. Bizom a nagy közönségben. — Budapest, 1891. Vízkereszt napján. Rudnyánszky Gyula.

TÖRVÉNYSZÉK.

A halálra ítélt Eyraud föllebezését a páris semmitőszék elvetette s így számára csak egy ut maradt még a fön a kegyelemhez: ha Carnothoz fordul. Ha ő is meg erősíti a halálítéletet, Gouffé gyilkosát ki fogják végezni.

* Tömeges nyugdíjazás. A budapesti királyi táblán, mint az »Ügyvédek Lapja« írja, eddig tizenhat bíró kapott felszólítást, hogy adja be nyugdíjaztatási kérvényét. Ugyan-

ilyen felszólítást kapott a kezelő személyzet több tagja is. A decentralizáció előtt, hírszerint két tanácselnök is nyugalmóba megy.

Az oláh ujságírás.

Egy nemet lap, mely arról híres, hogy az oláhok törekvéseit hasábjain mindig a legmegalapozottabb méltatásban részesíti, legújabb számában tárczát szentel az oláh ujságírásnak. Mivel hogy az ismertetés éppen ebben a lapban jelent meg, kétszeres az éle ennek a criticának, a mely a lehető legsötétebb képet festi az oláh ujságíróadalomról. Amit Majorescu volt román közoktatásügyi miniszter saját hazájának kultúrájáról mondott, a mely szerinte nem egyéb, mint a nyugati civilizációjából a külsőségek utánzata — ez a leghívebben raillik az oláh journalistikára, a mely — Majorescu szavaival elve — csak nagyon keveset tett, hogy méltó legyen arra a nagy szabadságra, melyet neki a szabadelvű alkotmány biztosított. Egy-egy lap kivételével, a melyek felhívatalos jellegükkel határozott politikai irány szolgálatában állanak, az ujságok nagyrésze sensatiót hajhász és a botrányokat cultiválja. Oláhországban a pártok harcában a sajtó nem a politikai elvek érvényesítésére, hanem személyeskedést s nem egyszer anyagi érdekeket szolgál. A kormányon levő párt lapjai, némileg tartózkodóbbak, de ez a dolog természetével jár s annyival kevesebb érdem, mert a mint a hatalomtól elesnek, gyakran megtörténik, hogy korábban vallott elveikkel azonnal homlokegyenest ellenkezőt hirdetnek. A kormányok hivatalcikkal és méltóságokkal kötik magukhoz az embereket, a kiken azután a következő kormányok a lehető leghamarabb tudnak, hogy a saját embereiknek juttassák az így üresedésbe jött hivatalokat és méltóságokat. A hoppon maradt férfiak legtöbbször ellenzéki ujságírók lett, s hogy ezek aztán nem elv-, hanem személyes harcot vívnak, nem is egészen érthetetlen. Sehol nincs az ujságíróknak anyagilag olyan kedvezőtlen helyzetük, mint éppen Oláhországban. Van egy néhány kivétel, az ujságírók zöme azonban mind olyan ember, a ki más foglalkozás híján adta magát a journalistikára s így valóságos diurnista díjért dolgozik. Azonkívül az ujságok száma az olvasóközönséghez mérten, aránytalanul nagy. Így például csak Bukarestben nem kevesebb, mint tizenöt napilap jelenik meg, holott ugyanott az olvasók száma alig meggy tizenöt ezerre. Elképzelhető tehát az elkeseredett harc, melyet ezek az ujságok a létért s így egymás ellen folytatnak. Hogy az ujságok így fölszaporodhattak, annak megvan a maga magyarázata. Oláhországban az ujságnak nem kell biztosítékot letennie, sem a kiadónak, sem a szerkesztőnek nem kell megneveznie magát. Elég, ha van valaki, a ki felelős, hogy ez aztán tud-e olvasni és írni, azt senki sem kérdi tőle. — Így lehetséges, hogy van olyan lap is Oláhországban, melyen felelős gyanánt a nyomda házi szolgájának nevet nyomtatják a lap végére. Rendesen az új lap második számának megjelenése ahhoz a feltételhez van kötve, hogy vajjon az első colportage-ából bejött-e a második költsége. Elképzelhető tehát, hogy ilyen körülmények között az eszközökben az illető lap szerkesztőse nem valami nagyon válogatós lehet s hogy ilyen körülmény között a szelhamosságra tag tér nyílik. Az olvasó közönség izléset oda fejlesztették, hogy ma csak a legkíméletlenebb, az ellenfél lehurrogatásában a legnyersebb. És még csak remélni sem lehet, hogy a dolgok sorjában egyhamar egészséges változás álljon be, mert ennek első feltétele volna, hogy a politikai és társadalmi életben is egészséges állapotok uralkodjanak. Ez utóbbira pedig a mai körülmények között, nem igen nyílik kilátás.

Közgazdaság.

A magyar jelzáloghitel. Az orsz. magyar gazdasági egyesületben Havas Miksa, a pozsonyi kereskedelmi akadémia tanára, a

magyar orsz. érdekes föl kezdte s az állapotára. tet, melyek lalkoznak. A vasó a legb több üdvös tásánál a fö gül esodálk fővároson k lalkozik jelz

A va nácsban.

ben tanácsk össze, de m tartatott. W rábban közl tervezetét s tatás nélkül a miniszteri korona jóvá jesztetni. A osztrák korn fog eszközöl és keresked Tehát a ké rendszabálya alakíttatni s nak, a törvé löbb szakfér binet nem a tétel, hanem szándékozik tendő tervez módozatai é részletezése

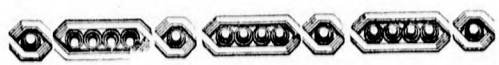
Magy

delemügyi m föltalálónak Schlik-féle v ságnak Buda Seitovszky A re; Fejvel asztallapra, v umra iskola- Manónak Bu Schembek Ja ekére; Roth coacks- és fa ra; Ruppree s szivattyukra nyithatók; L agyagbetetes

A bud

héten még m árak a hét el mégis megte tekében vala véve a gahon zottan szilárd vábbi nagyob tani, és a mo masak arra, E leteiken tulaj ha lesz tartós gabonánknak egyedül csak lajdoníthatók, így a vízi utó egyelőre még így a fogyaszt szabb időre el a pillanatban tartós olvadás helyzet és a le mistákká válto mint a keresk készleteik van díjak hatása is zatalok által é hogy áruban f fognak az áral

Eladó

Kajári Ferenc örökösei pusztá-ebesen 3¹/₂ nyilas tanyaföldje rajta levő gazdasági épületekkel, az ondódon a középvölgy mellett 2 nyilas és 5 öl szántó föld. — Értekezhetni Debreczenben, Nagy-Uj-utca 1686. sz. a. **Éles Józsefnél.**

Eladó ház és föld.

1139. számú kis mester-utcai ház és hozzá tartozó ondódi föld, továbbá a nagyhatvan-utcai szőlőben levő 2 nyilas szőlő eladó.

Értekezhetni lehet

Magyar János,

Szent-Anna-utca 2527. számú lakásán.

Eladó homok föld.

A városhoz közel 50 hold területű, jó minőségű hevert föld — mindenféle gazdasági épületekkel — jutányos áron eladó. — Tudakozódní lehet a tulajdonosnál: **Szentessy Istvánnál.** (Szent-Anna utca 2526)

H I R D E T É S E K

a „DEBRECZEN“ részére **jutányos áron**

fölvétetnek a kiadóhivatalban.

A hirdetések vagy Szinay Gyulához (csapó-utca, 383. sz.), vagy egyenesen a kiadóhivatalba [nagy-uj-utca, 1702. sz, küldendők

130.

AZ „ISTVÁN“ GÖZMALOM TÁRSULAT ÁRJEJYZÉKE

helyben kötelezettség nélkül

és az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malom-gyűlésen megállapított s 1887. évi június 1-én életbeléptetett eladási fizetési és szállítási módokatokra vonatkozó egyezmények szerint.

Készpénz fizetés mellett, zsákkal együtt

	100 kiló.
A. Asztali dara nagy és aprószemű	16.—
B. Szinte » középszemű	15.—
0. Királyliszt	15.—
1. Lángliszt	14-80
2. Montliszt	14-40
3. Zsemlyeliszt 1-ső rendű	14-20
4. » 2-od »	13-80
5. Fehér kenyérliszt 1-ső rendű	13-20
6. Szinte » 2-od »	12-40
7. Közép kenyérliszt 1-ső rendű	11-80
8. Szinte kenyérliszt 2-od rendű	11.—
8 ¹ / ₂ Barna » 1-ső »	10-20
8 ³ / ₄ Szinte kenyérliszt 2-od » 4 70 kg.	9.—
9. Lábliszt . . . . . » 70 »	7-60
10. Veres liszt . . . . . » 50 »	—
11. Finom korpa zsákkal . . . . . » 50 »	4-60
12. Durva korpa zsákkal . . . . . » 50 »	4-20

A finom és durva korpa árából eddig engedélyezett 5⁰/₁₀-től engedmény a fennemlített egyezmény folytán szintén beszünttetett.

Debreczen, 1890. nov. 21.

Uj temetkezési intézet!

DANKÓ MIHÁLY

ujonnan berendezett

temetkezési intézete

DEBRECZENBEN,

Czepléd-utca 2155. szám alatt, a gyógyszerházzal szemben.

Elvállal

TEMETÉSEK RENDEZÉSÉT

a legegyszerűbbtől a legmagasabb igényeket kielégítőig, a legnagyobb csinn a kiállításra, helyben mint vidéken.

HULLSZÁLLITÁST

szabadalmazott légmentes érczkoporsókban, minden irányban eszközöl, vasuton árszabály szerint.

Halottas kocsijai

a legmagasabb igényeknek megfelelnek

Mindennemű ércz- és művirág-koszorúk

felirással vagy a nélkül, a mai kor kívánalmaihoz mért olcsó árért.

A midőn új vállalatomat a nagyérdemű közönség pártoló figyelmébe ajánlom: ígérem, hogy számos éven keresztül szerzett tapasztalatomat a gyászoló felek irányában, szigorú pontosság és figyelem által fogom érvényesíteni.

Debreczen, 1890. november hó.

Kiváló tisztelettel:

DANKÓ MIHÁLY,
temetkezési intézet-tulajdonos.